

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борденюка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 Закону України „Про державну службу“ та пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
27 травня 2019 року
№ 144-2(І)/2019

Справа № 3-134/2019(2990/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шаптали Наталі Костянтинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борденюка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) та пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Борденюк Василь Іванович із клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) та пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

У статті 90 Закону № 889 зазначається, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Згідно з пунктом 3 частини шостої статті 12 Кодексу справами незначної складності є справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб’єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг.

Автор клопотання зазначає, що виходячи зі змісту статей 37, 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (далі – Закон № 3723), а також статті 1, частини другої статті 3, статті 8, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України він мав легітимні (законні) очікування, що у разі його звільнення з посади державного службовця у зв’язку з досягненням 65-річного віку буде здійснено перерахунок призначеної пенсії. Однак законодавець, встановивши у статті 90

Закону № 889 норму, за якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється згідно із Законом України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“, всупереч відповідним положенням Конституції України скасував право державних службовців на призначення та перерахунок призначених пенсій, яке вони мали відповідно до статей 37, 37¹ Закону № 3723. Борденюк В.І. також зазначає, що Верховна Рада України, прийнявши Закон № 889, порушила положення Конституції України щодо рівності громадян перед законом, що створило передумови для зниження рівня пенсійного забезпечення державних службовців, пенсії яким були призначені до набрання чинності Законом № 889, порівняно з тими категоріями осіб, за якими згідно з пунктами 10 і 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 збережено право на призначення пенсії відповідно до статті 37 Закону № 3723.

Суб’єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що положення пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, відповідно до яких справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб’єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат віднесено до справ незначної складності, які згідно з пунктом 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню, є такими, що спрямовані на обмеження права на справедливий суд, тому суперечать приписам частини першої статті 8, частин першої, другої статті 55, частини другої статті 124 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з частиною першою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону,

та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

З аналізу судових рішень, копії яких долучені до конституційної скарги, вбачається, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту.

Борденюк В.І. у конституційній скарзі не зазначив, яке саме рішення у його справі він вважає остаточним.

Рішенням суду апеляційної інстанції є постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 27 листопада 2018 року, в якій було застосовано положення статті 90 Закону № 889. Рішенням суду касаційної інстанції є ухвала Верховного Суду від 18 січня 2019 року, в якій було застосовано положення пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу та якою відмовлено у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Борденюка В.І.

Конституційна скарга Борденюка В.І. надійшла до Конституційного Суду України 6 травня 2019 року.

Отже, з дня набрання законної сили постановою суду апеляційної інстанції і ухвалою суду касаційної інстанції у справі Борденюка В.І. до дня його звернення із конституційною скаргою сплинуло більше трьох місяців, тому вимоги, встановлені у пункті 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, не дотримано.

Борденюк В.І. вже звертався до Конституційного Суду України із конституційною скаргою 17 квітня 2019 року, однак її було повернуто, оскільки вона за формою не відповідала вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“. Той факт, що автор клопотання вже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою

з аналогічного питання і після повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не може вказувати на дотримання Борденюком В.І. строку подання конституційної скарги, оскільки Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

Якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“). Однак Борденюк В.І. у конституційній скарзі не заявив клопотання про поновлення пропущеного строку.

Крім того, хоча автор клопотання вказав, що одержав повний текст ухвали Верховного Суду від 18 січня 2019 року у поштовому відділенні лише 8 лютого 2019 року, проте доказів, які підтверджували би час отримання повного тексту цього судового рішення, не надав.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борденюка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII та пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**